1951
ଏପ୍ରିଲ 9

ମାନ୍ଦ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ଶ୍ରୀମତୀ ଚମ୍ପକମ୍ ଦୋରାଇରାଜନ

ଏବଂ

ମାନ୍ଦ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ସି. ଆର. ଶ୍ରୀନିବାସନ

[ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଶ୍ରୀ ହରିଲାଲ୍ କାନିୟା, ଫଜଲ୍ ଅଲ୍ଲୀ,
ପତଞ୍ଜଳୀ ଶାସ୍ତ୍ରୀ, ମେହେର ଚାନ୍ଦ ମହାଜନ,
ମୁଖାର୍ଜୀୟା, ଏସ୍. ଆର୍. ଦାସ, ଏବଂ ଭିଭିଆନ୍ ବୋଷ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 13, 16 (4), 29 (2), 46 – *ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଗୁଡ଼ିକରେ ନାମଲେଖା - ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଆସନ ସଂଖ୍ୟା ସ୍ଥିର କରିବା ଲାଗି କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଆଦେଶ - ଅବୈଧତା - କେବଳ ଧର୍ମ ଆଧାରରେ ହେଉଥିବା ଭେଦଭାବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୌଳିକ ଅଧିକାର - ରାଜ୍ୟ ନୀତିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ନୀତି - ଏହାର ମୂଲ୍ୟ*

ରାଜ୍ୟର ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଏବଂ ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ନାମଲେଖା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ମାନ୍ଦ୍ରାସ ପ୍ରଦେଶ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲା (ଯାହା ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଜି.ଓ. ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା) ଯେ କଠୋର ଭାବରେ ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଧାରରେ ଆସନଗୁଡିକ ପୂରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍, ଅର୍ଥାତ୍, ପ୍ରତି 14 ଟି ଆସନ ମଧ୍ୟରୁ 6 ଟି ଅଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣ (ହିନ୍ଦୁ), 2 ଟି ପଛୁଆ ହିନ୍ଦୁ, 2 ଟି ବ୍ରାହ୍ମଣ, 2 ଟି ହରିଜନ, 1 ଟି ଆଙ୍ଗ୍ଲୋ-ଇଣ୍ଡିଆନ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଏବଂ 1 ଟି ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯିବ:

ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ *(ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କାନିୟା, ଫଜଲ ଅଲ୍ଲୀ, ପତଞ୍ଜଳି ଶାସ୍ତ୍ରୀ, ମେହେର ଚାନ୍ଦ ମହାଜନ, ମୁଖାର୍ଜୀୟା, ଏସ୍. ଆର୍. ଦାସ ଏବଂ ଭିଭିଆନ୍ ବୋଷ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)* ଦ୍ୱାରା *ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା* - ଯେ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଜି. ଓ., ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 29 (2) ଦ୍ୱାରା ଭାରତର ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିବା ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅଟେ, ଅର୍ଥାତ୍, "କେବଳ ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ, ଜାତି, ଭାଷା କିମ୍ବା ସେଗୁଡିକ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି ଆଧାରରେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ପାଣ୍ଠିରୁ ସହାୟତା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା କୌଣସି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ

ନାମଲେଖାରୁ କୌଣସି ନାଗରିକଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯିବ ନାହିଁ," ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 13 ଅଧୀନରେ ଅସିଦ୍ଧ ଥିଲା ।

ସମ୍ବିଧାନର ଭାଗ IV ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ରାଜ୍ୟ ନୀତିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଭାଗ III ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିବା ମୌଳିକ ଅଧିକାରକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କିମ୍ବା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାଗ IIIରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଅନୁପାଳନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଏହାର ସହାୟକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା.- ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 270 ଏବଂ 271/1951

ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 15 (1) ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 29 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅଧୀନରେ କେତେକ ଆବେଦନରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 27 ଜୁଲାଇ, 1950 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 132 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଅଟେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ମେଡିକାଲ୍ ଏବଂ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଲେଜରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ନାମଲେଖା ସମ୍ପର୍କରେ ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ପାଳନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଜି.ଓ. ନାମ୍ନୀ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥାଏ, ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା, ପାଳନ କରିବା, ବଜାୟ ରଖିବା କିମ୍ବା ଅନୁସରଣ କରିବାରୁ ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଏହାର ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଅଧସ୍ତନ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସଂଯତ ରଖିବା ପାଇଁ ପରମ ଆଜ୍ଞାଦେଶ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଶେଷାଧିକାର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ମାଡ୍ରାସର ଆଡ୍‌ଭୋକେଟ୍-ଜେନେରାଲ୍ ଭି. କେ. ଟି. ଚାରି,* (ତାଙ୍କ ସହିତ, *ଆର୍. ଗଣପତି ଆୟାର*) ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଆଲ୍ଲାଦି କୃଷ୍ଣସ୍ୱାମୀ ଆୟାର* (ତାଙ୍କ ସହିତ, ଆଲ୍ଲାଦି କୁପୁସ୍ୱାମୀ ଆୟାର) ।

9 ଏପ୍ରିଲ, 1951 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା.- ଏହି ରାୟରେ ଉଭୟ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 270/1951 (*ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ* ବନାମ *ଶ୍ରୀମତୀ ଚମ୍ପକମ୍ ଦୋରାଇରାଜନ୍*) ଏବଂ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 271/1951 (*ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ* ବନାମ *ସି. ଆର୍. ଶ୍ରୀନିବାସନ*) ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନାମଲେଖାର ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଂଘନ

ଅଭିଯୋଗ କରି ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ଆବେଦନ ଉପରେ 27 ଜୁଲାଇ, 1950 ରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟରୁ ଆବେଦନ ଅଟେ ।

ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ଚାରୋଟି ମେଡିକାଲ କଲେଜ ପରିଚାଳନା କରେ ଏବଂ ସେହି ଚାରୋଟି କଲେଜରେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ 330ଟି ଆସନ ଉପଲବ୍ଧ ଅଟେ । ଏହି 330ଟି ଆସନ ମଧ୍ୟରୁ, 17ଟି ଆସନ ରାଜ୍ୟ ବାହାରୁ ଆସୁଥିବା ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ଏବଂ 12ଟି ଆସନ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ଅଟେ ଏବଂ ଉପଲବ୍ଧ ଆସନଗୁଡ଼ିକର ଅବଶିଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟର ଚାରିଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଛି ।

ସେହିଭଳି, ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ଚାରୋଟି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଲେଜ ପରିଚାଳନା କରେ ଏବଂ ସେହି କଲେଜଗୁଡ଼ିକରେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ମୋଟ ଆସନ ସଂଖ୍ୟା ମାତ୍ର 395 ଅଟେ । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ, 21ଟି ଆସନ ରାଜ୍ୟ ବାହାରୁ ଆସୁଥିବା ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ, 12ଟି ଆସନ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ଏବଂ ଉପଲବ୍ଧ ଆସନଗୁଡ଼ିକର ଅବଶିଷ୍ଟ ସେହି ସମାନ ଚାରିଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଛି ।

ସମ୍ବିଧାନ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ବହୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ, ଜିଲ୍ଲାର ଚାରୋଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଉଥିବା ଉଭୟ ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜ ଏବଂ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ଆସନଗୁଡ଼ିକ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଜି. ଓ. ଭାବରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁପାତ ଅନୁଯାୟୀ ପୂରଣ କରାଯାଉଥିଲା । ତେଣୁ, ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହେବାକୁ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ 14ଟି ଆସନ ପାଇଁ, ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଆଧାରରେ କଠୋର ଭାବେ ଚୟନ କରାଯାଉଥିଲା:-

ଅଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣ (ହିନ୍ଦୁ)			..	6
ପଛୁଆ ହିନ୍ଦୁ		..	..	2
ବ୍ରାହ୍ମଣ	..	..	..	2
ହରିଜନ	..	..	..	2
ଆଙ୍ଗ୍ଲୋ-ଇଣ୍ଡିଆନ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ	..	..	..	1
ମୁସଲମାନ	..	..	..	1

ଉପରୋକ୍ତ ଆଞ୍ଚଳିକ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବୋଲି ଯାହା ଦାବି କରାଯାଇଛି, ତାହାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି କେତେକ ନୀତି ଆଧାରରେ, ଯାହା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଅଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା, ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର

1951
ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ
ବନାମ
ଶ୍ରୀମତୀ ଚମ୍ପକମ୍ ଦୋରାଇରାଜନ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚୟନ କରାଯାଉଥିଲା । ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ରାଜ୍ୟର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ମୋଟ ଆସନ ସଂଖ୍ୟାର ଅତି କମରେ 20 ପ୍ରତିଶତ ଆସନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଁ ପୃଥକ ଭାବରେ ମହିଳା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରାଯାଉଥିଲା, ଯଦି ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଉପଲବ୍ଧ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ନିୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସାଧାରଣ ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ପୁରୁଷ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ *ତୁଳନାରେ* କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ମହିଳା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଭର୍ତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଚୟନ କମିଟି ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ 26 ଜାନୁଆରୀ, 1950 ରେ ସମ୍ବିଧାନ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଜି. ଓ. ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅନୁପାତକୁ ପାଳନ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରକୃତରେ, ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜଗୁଡ଼ିକରେ ନାମଲେଖା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଚୟନ ପାଇଁ ନିୟମାବଳୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରି, 16 ଜୁନ, 1950ର ଜି. ଓ. ସଂଖ୍ୟା 2208, ପୁରୁଣା ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଜି. ଓ. ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଅନୁପାତର ଯଥେଷ୍ଟ ପୁନରୁତ୍ପାଦନ କରିଥାଏ ।

7 ଜୁନ୍ 1950ରେ, ଶ୍ରୀମତୀ ଚମ୍ପକମ୍ ଦୋରାଇରାଜନ୍ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 15(1) ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 29(2) ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ମାଡ୍ରାସସ୍ଥିତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଏହାର ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଅଧସ୍ତନ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣତଃ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଜି.ଓ. ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତି କିମ୍ବା ଆଦେଶକୁ ଲାଗୁ କରିବା, ପାଳନ କରିବା, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବା କିମ୍ବା ଅନୁସରଣ କରିବାରୁ ସଂଯତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ *ପରମ ଆଜ୍ଞାଦେଶ* କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଶେଷ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମାଡ୍ରାସ ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ନାମଲେଖାକୁ ଏପରି ଭାବରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କର ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଏବଂ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଡିତ ହେବ । ତାଙ୍କ ଆବେଦନପତ୍ରକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଶପଥ ପତ୍ରରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରକୃତରେ ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ନାମଲେଖା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହୋଇଥିବାରୁ କଲେଜରେ ତାଙ୍କର ନାମଲେଖା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ପଚରାଉଚରା ପରେ ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ । ତେବେ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନାମଲେଖା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ଆବେଦନପତ୍ରର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ତାଙ୍କ ଅର୍ଜିର ଗ୍ରହଣୀୟତା ଉପରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇନଥିଲା । ଅପରପକ୍ଷରେ, ଆମକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ତାଙ୍କ ଆବେଦନ

ସଫଳ ହେଲେ ରାଜ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଆସନ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଛି । ଏହି ବିଶିଷ୍ଟ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଆଉ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁନାହୁଁ । କିନ୍ତୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 29 (2) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅଭିଯୋଗ କରି ଅଦାଲତକୁ ଆସୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ନାମଲେଖା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିନାହାଁନ୍ତି, ଆମେ ତାଙ୍କୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିଛୁ ବୋଲି ବୁଝିବା ବିରୋଧରେ ଆମେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । 27 ଜୁଲାଇ 1950ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେଇଥିବା ରାୟରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଚମ୍ପକମ୍ ଦୋରାଇରାଜନଙ୍କ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ କରିଛି ଯାହାକୁ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 270/1951 ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀନିବାସନ୍, ଯିଏ ପ୍ରକୃତରେ ଗିଣ୍ଡିର ସରକାରୀ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଲେଜରେ ନାମଲେଖା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଏହାର ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଜି. ଓ. କୁ ଲାଗୁ କରିବା, ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବା କିମ୍ବା ଅନୁସରଣ କରିବା ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଏକ *ପରମ ଆଜ୍ଞାଦେଶ* କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଅନୁରୋଧ କରି ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଲେଜରେ ନାମଲେଖା ଏପରି ଭାବରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 15 (1) ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 29 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଅବମାନନା ଏବଂ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ସହିତ ଜଡିତ ଅଟେ । ତାଙ୍କ ଅର୍ଜିକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଶପଥ ପତ୍ରରେ ଆବେଦନକାରୀ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେ ମାର୍ଚ୍ଚ, 1950 ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ମାଧ୍ୟମିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ବର୍ଗ 1ରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ, ଉକ୍ତ ପରୀକ୍ଷାରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶପଥପତ୍ରରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 1 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଙ୍କ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଲେଜରେ ନାମଲେଖା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାଗତ ପରୀକ୍ଷା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ସମୟରେ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିବା ବିକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଶ୍ରୀନିବାସନ୍ ସର୍ବାଧିକ 450 ମାର୍କ ମଧ୍ୟରୁ 369 ମାର୍କ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ସମାନ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛି ଯାହାର ସଂଖ୍ୟା 271/1951 ଅଟେ । ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏହି ଦୁଇ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥାନ୍ତା ଏବଂ କେବଳ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାମଲେଖାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇ ନଥାନ୍ତା ।

"ସାଂସ୍କୃତିକ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାଗତ ଅଧିକାର" ଶୀର୍ଷକ ଥିବା ସମ୍ବିଧାନର ଭାଗ III ରେ ସ୍ଥିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 29 ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା:

"(1) ଭାରତର କ୍ଷେତ୍ରରେ କିମ୍ବା ଏହାର କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଯେକୌଣସି ବର୍ଗର ନାଗରିକମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାଷା, ଲିପି କିମ୍ବା ସଂସ୍କୃତି ରହିଛି, ଯାହାକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବାର ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କର ରହିବ ।

(2) କେବଳ ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ, ଜାତି, ଭାଷା କିମ୍ବା ଏହା ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଆଧାରରେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ପାଣ୍ଠିରୁ ସହାୟତା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା କୌଣସି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ କୌଣସି ନାଗରିକଙ୍କୁ ନାମଲେଖା ପାଇଁ ମନା କରାଯିବ ନାହିଁ । ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବ ଯେ ନାଗରିକଙ୍କ ଏକ ବର୍ଗର ଭାଷା, ଲିପି କିମ୍ବା ସଂସ୍କୃତିକୁ ଖଣ୍ଡ (1) ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ବେଳେ ଖଣ୍ଡ (2) ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନାଗରିକଙ୍କ ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥାଏ । ଖଣ୍ଡ (2) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କୌଣସି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ନାମ ଲେଖେଇବାର ଅଧିକାର ହେଉଛି ଏକ ଅଧିକାର, ଯାହା କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କିମ୍ବା ନାଗରିକ ଶ୍ରେଣୀର ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଜଣେ ନାଗରିକ ଭାବରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନାଗରିକଙ୍କର ରହିଛି । କେବଳ ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ, ଜାତି, ଭାଷା କିମ୍ବା ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଆଧାରରେ ନାଗରିକଙ୍କୁ ଏହି ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ଏପରି କୌଣସି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ନାମ ଲେଖାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଜଣେ ନାଗରିକଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ନଥାଏ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ନାମଲେଖା ପାଇଁ ମନା କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଂଘନ ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶୁଣାଣି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ, ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ଯଦି ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଅଛି କିନ୍ତୁ କେବଳ ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ, ଜାତି, ଭାଷା କିମ୍ବା ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଆଧାରରେ ନାମଲେଖାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ, ତେବେ ତାଙ୍କ ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭଙ୍ଗ ହୋଇଛି ।

ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଆଡଭୋକେଟ୍-ଜେନେରାଲ୍ ଯୁକ୍ତି ବାଢିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକୁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ପଠନ କରିବାକୁ ହେବ । ସେ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଦୁର୍ବଳ ବର୍ଗର ଲୋକଙ୍କ, ବିଶେଷ କରି ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଏବଂ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତିଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗତ ଏବଂ ଅର୍ଥନୈତିକ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ବିଶେଷ ଯତ୍ନ ସହିତ

ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଶୋଷଣରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 46 ରାଜ୍ୟକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯଦିଓ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସମ୍ବିଧାନର ଭାଗ IVରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି, ଯାହା ରାଜ୍ୟ ନୀତିର କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥାଏ ଏବଂ ଯଦିଓ ସେହି ଭାଗରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନୀୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ତଥାପି ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଦେଶର ଶାସନ ପାଇଁ ମୌଳିକ ଅଟେ ଏବଂ ଧାରା 37 ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ, ଆଇନ ପ୍ରଣୟନରେ ସେହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିଥାଏ । ଯୁକ୍ତି ଏହା ହେଉଛି ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 46 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ରାଜ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଆନୁପାତିକ ଆସନ ସ୍ଥିର କରୁଥିବା ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଜି. ଓ. ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ହକଦାର ଅଟେ ଏବଂ ଯଦି ସେହି ଆଦେଶ ହେତୁ, ଯାହା ଆଇନରେ ବୈଧ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରେ ନାହିଁ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ନାମ ଲେଖେଇବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ମୌଳିକ ଅଧିକାରର କୌଣସି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୁଏ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ, ମାଡ୍ରାସର ବିଜ୍ଞ ଆଡଭୋକେଟ୍-ଜେନେରାଲ୍ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 46 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 29 (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିଦିଏ । ଉପରୋକ୍ତ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଯୁକ୍ତିଗୁଡିକୁ ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛୁ । ରାଜ୍ୟ ନୀତିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ, ଯାହା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 37 ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନୀୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଭାଗ III ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ, ଆଦେଶ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନୀୟ ହୋଇପାରିବ । ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଅଧ୍ୟାୟଟି ପବିତ୍ର ଅଟେ ଏବଂ ଭାଗ IIIରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟାପ୍ତି ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ବୈଧାନିକ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଆଇନତଃ ବାଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ରାଜ୍ୟ ନୀତିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ନୀତିଗୁଡିକ ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଅଧ୍ୟାୟର ସହାୟକ ଭାବରେ ଅନୁରୂପ ଏବଂ ପରିଚାଳିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମ ମତରେ, ଏହା ହେଉଛି ସଠିକ୍ ଉପାୟ ଯେଉଁଥିରେ ଭାଗ III ଏବଂ IVରେ ମିଳିଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଗ IIIର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇନାହିଁ, ଭାଗ IVରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପୁଣି ଥରେ ସମ୍ବିଧାନର ବିଭିନ୍ନ

1951
ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଶ୍ରୀମତୀ ଚମ୍ପକମ୍ ଦୋରାଇରାଜନ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ

ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବୈଧାନିକ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ କ୍ଷମତା ଏବଂ ସୀମାବଦ୍ଧତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ, ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବ ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16 ଯାହା ସରକାରୀ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମାନ ସୁଯୋଗର ମୌଳିକ ଅଧିକାରକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ କେବଳ ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ, ଜାତି, ଲିଙ୍ଗ, ବଂଶ, ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ, ବାସସ୍ଥାନ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଆଧାରରେ, ରାଜ୍ୟ ଅଧୀନରେ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା ପଦବୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ନାଗରିକ ଅଯୋଗ୍ୟ କିମ୍ବା ପକ୍ଷପାତିତାର ଶିକାର ହେବେ ନାହିଁ, ତାହା ନିମ୍ନୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଖଣ୍ଡକୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ:-

"(4) ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଥିବା କିଛି ବି ରାଜ୍ୟକୁ କୌଣସି ପଛୁଆ ବର୍ଗର ନାଗରିକଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପଦବୀ ନିଯୁକ୍ତି ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ରାଜ୍ୟ ମତରେ, ରାଜ୍ୟ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସେବାଗୁଡ଼ିକରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ନାହିଁ ।"

ଯଦି ଅନୁଚ୍ଛେଦ 46 ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଯଥାର୍ଥ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16ରେ ଖଣ୍ଡ (4) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅନାବଶ୍ୟକ ଏବଂ ନିରର୍ଥକ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ତେବେ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16ରେ ସେହି ଖଣ୍ଡ (4) କୁ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବାରୁ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 29ରୁ ଏପରି ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ବାଦ ଦେବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ କୌଣସି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ନାମଲେଖା କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ପାଣ୍ଠିରୁ ସହାୟତା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ବିଚାରକୁ ପ୍ରଚଳନ କରିବା ନଥିଲା । ପଛୁଆ ବର୍ଗର ନାଗରିକଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସେବାରେ ପଛୁଆ ବର୍ଗର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଏପରି ନିଯୁକ୍ତିରେ ପଛୁଆ ବର୍ଗଙ୍କ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟକୁ କାହିଁକି କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବୁଝିହେବ । ତେବେ, କୌଣସି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ନାମଲେଖା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେହି ବିଚାରକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବେ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16ରେ ଖଣ୍ଡ (4) ଭଳି ଅନୁଚ୍ଛେଦ 29ର ଏକ ଖଣ୍ଡ ବାଦ ପଡ଼ିବାର ଏହା ହିଁ କାରଣ ହୋଇପାରେ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଶ୍ରୀନିବାସନଙ୍କ ମାମଲାକୁ ନିଅନ୍ତୁ । ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଅନେକ ଅଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଅଙ୍କ ତୁଳନାରେ ସେ ବହୁତ ଅଧିକ ଅଙ୍କ ହାସଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତଥାପି ଅଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଯେଉଁମାନେ କମ୍ ଅଙ୍କ ହାସଲ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି

14 ଟି ଆସନ ମଧ୍ୟରୁ ଛଅଟିରେ ନାମଲେଖା ହେବ କିନ୍ତୁ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିରେ ଆବେଦନକାରୀ ଶ୍ରୀନିବାସନ ନାମ ଲେଖେଇବେ ନାହିଁ । ସେ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏବଂ ଜଣେ ଅଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣ ନୁହେଁ, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଏହି ନାମଲେଖାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର କାରଣ କ 'ଣ ଅଟେ । ଆଙ୍ଗ୍ଲୋ-ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ କିମ୍ବା ମୁସଲମାନ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ସେ ଅଧିକ ଅଙ୍କ ହାସଲ କରିଥିବେ, କିନ୍ତୁ, ତଥାପି, ସେ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସଦସ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନ ଥିବାରୁ ସେ ଶେଷ-ଉଲ୍ଲିଖିତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ କୌଣସି ଆସନ ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ ତାଙ୍କ ଜାତି ଆଧାରରେ ଏପରି ନାମଲେଖାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଥିବାରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନାମଲେଖାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇନାହିଁ, ବରଂ ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ହୋଇଛି, ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, (a) ସେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟନ୍ତି, (b) ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ 14 ଟି ଆସନ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଦୁଇଟି ଆସନ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ (c) ଦୁଇଟି ଆସନ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହୋଇସାରିଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ଏହି ଦୁଇଟି ଆସନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ଆସନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା, ସେତେବେଳେ ଏହି ତର୍କର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ରହିବ ନାହିଁ, କାରଣ, ଯେତେଦୂର ସେହି ଆସନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରହିଛି, ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ଏବଂ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏହି ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯାଇଛି, ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସଦସ୍ୟ ନ ହେବା ବ୍ୟତୀତ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଧାରରେ ସେଗୁଡିକ ମଧ୍ୟରୁ କୋଉଥିରେ ନାମଲେଖାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଜାତି ଆଧାରରେ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଜି. ଓ. ରେ ବର୍ଗୀକରଣ ହୋଇଥାଏ । ଆମ ମତରେ, ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଜି. ଓ. ରେ କରାଯାଇଥିବା ବର୍ଗୀକରଣ ସମ୍ବିଧାନର ବିରୋଧୀ ଅଟେ ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 29 (2) ଅନୁଯାୟୀ ନାଗରିକଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିବା ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅଟେ । ଏହି ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚିତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁଚ୍ଛେଦଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 କିମ୍ବା 15ର ପ୍ରଭାବକୁ ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଆମେ ମନେ କରୁନାହୁଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଭାଗ III ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 29 (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଜି. ଓ. ଅସଙ୍ଗତ ହୋଇଥିବାରୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 13 ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଅସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

1951

ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ
ବନାମ
ଶ୍ରୀମତୀ
ଚମ୍ପକମ୍
ଦୋରାଇରାଜନ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରତିନିଧି: *ପି. ଏ. ମେହେଟ୍ଟା* ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରତିନିଧି: *ଏମ୍. ଏସ୍. କେ. ଶାସ୍ତ୍ରୀ* ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ